

IV – 1926 metai

SKAUTŲ AIDAS

MĖNESINIS SKAUTŲ LAIKRAŠTIS

3 (26) Nr.

Kovo 15 d.

1923—1926

Sukaktuvių sąsiuvinys.

T u r i n y s.

1. Sveikinimai	1
2. 1923—1926 metų kovo 15 d. <i>Skaut. Ign. Tamašauskas</i>	2
3. Laikraštį leidžiant. <i>Lapino</i>	3
4. Iš draugiškos korespondencijos. <i>Mžn.</i>	5
5. Laužas stovykloj. <i>Algis Vėjas</i>	5
6. Iš skautų gyvenimo	6
7. Užsieny. Vilkiukai	10
8. Įvairenybės	11
9. Fiz. Aukl. Apie Vilniaus ripką. <i>Karolis Dineika</i> .	12
10. Del tautinių žaidimų. <i>Visbauda</i>	15
11. Žaidimai	15
12. Margas pasaulis	16

SKAUTE!

SKAUTE!

Vykdami į Kursus atsivežkit:

Skautų uniformą—parodysit, kaip Jūs mokate ją gerbt ir devėt—

Skautišką šypseną—nustebint kitus savo linksmumu

ir

Skautišką kantrybę — įtikinsit, kad rimtą darbą mokėsit rimtai
atsidėję dirbti.

Viso to yra labai maža.

Kiekvienam-ai iš Jūsų užteks vietos maišely ant kupros tuos tris
dalykėlius patalpint.

Ir taip kelionėn!..

SKAUTŲ AIDAS

Nr. 3 (26)

1926 m. kovo mėn. 15 d.

IV metai.

1926 m. kovo 15 d. „Skautų Aidas“
švenčia savo 3-jų metų sukaktuves.

Budėk!

Nedidelių, bet malonių sukaktuvių susilaukėte, draugai skautai-tės! Jūsų artimiausias patarėjas, padėjėjas, jūsų ištikimas pasiuntinys — šauklis, geriausias draugas — „Skautų Aidas“ susilaukė jau savo gyvenimo 3-jų metų!

Palinkėkime jam šiandien dar daugelio metelių. Palinkėkime jam, kad per laiką išaugtų į daug didesnę ir puošnesnę žurnalą. Bet to iš mūsų dar maža. Ne tik linkėkime jam augti, bet ir prisidėkime prie jo augimo. O tai padarysime išrašydami ar pirkdami sau jo kiekvieną numerį, padarę jį kasdieniu, neatskiriamuoju savo palydovu visuose skautiškuose mūsų darbuose ir pramogose. Lai nebūna mūsų gražioje šeimoje nė vieno skauto, skautės, kurie nežinotų veik atmintinai kiekvieno naujai išėjusio „Sk. Aido“ N-rio ir nekantriai nelauktų dar naujesnio pasirodant!

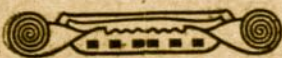
Ta proga „Sk. Aido“ pirmiesiems įkūrėjams, redaktoriams ir rašytojams, o taip pat jo rėmėjams tarkime nuoširdų skautišką ačiū, o dabartiniams jo vedėjams ir darbuotojams palinkėkime dar ištvermės jų gražiam, bet sielvartingajam kartais darbei!

Liūdas Gira

e. p. Skautų Šefo

Sk. Remti Dr-jos C.T. pirmininkas.

1923—1926 metų kovo 15 d.

(„Skautų Aido“ sukaktuves minint).

Š. m. kovo 15 d. sukako lygiai trys metai nuo „Skautų Aido“ įsteigimo.

Prieš tris metus Šiauliuose, susirinkę abiejų draugovių (dar tuomet buvusių XIII „Vytauto“ ir XIV „Mirgos“) štabai ir konstatavę pagerėjusį draugovių piniginių stovi sumanę leisti Šiauliuose savo spausdintą mėnesinį skautų laikraštį.

Reikia pasakyti, kad tuomet dar ėjęs „Skautas“ skautams buvo sunkiai prieinamas turinio atžvilgiu. Laikraštis daugiau tiko visuomenei, auklėjimu užinteresuotiems asmenims, skautininkams, instruktoriams, bet ne jauniems skautams.

Ir taip, sumanius Šiauliuose leisti laikraštį, ir išgavus Vyr. Sk. Štabo Viršininko V. Šenbergo prielankų tam raštą buvo sušauktas pirmas steigiamas laikraštėliui išleisti posėdis, kurio protokolą išties čia paduodu.

Pirmas redakcijos posėdis.

Inciatorius Tamošauskas pateikė šią dienotvarkę ir vadovavo šiam posėdžiui, įvykusiam 1923 m. II-10 dieną.

Dienotvarkė:

- 1) Laikraštėlio vardo rinkimas.
- 2) Formatas ir kaina.
- 3) Redakcijos žodis pirmame numeryje.
- 4) Rašinėlių peržiūrėjimas.
- 5) Redaktoriaus rinkimas.
- 6) Klausimai ir sumanymai.

Laikraštėliui vardų buvo patiekta septyni: 1. Budėk, 2. Lelijos lapelis, 3. Žalioji vėliava, 4. Žvalgas, 5. Skautas žvalgas, 6. Skautų aidas ir 7. Šiaulių skautas.

Del vardo kilo ginčiai. Pagalios buvo nuspręsta laikraštėliui vardą duoti Skautų aidas.

Šitam laikraštėliui formatą nustatė truputį mažesnę už „Sargybos“ ir atskiros numerio kainą 15 centų, o pusei metų 1 lito, skelbimai petito eilutė paskutiniam puslapy 20 centų.

Netikę sulig redakcijos nuožiūra skelbimai nebus spausdinami.

Ši kaina buvo maždaug nustatyta pirmam numeriui.

Žodį nuo redakcijos turėjo parašyti kiekvienas redakcinės komisijos narys, deja teparašė du: Tomošauskas Ig. ir Jakševičius Alg.

Kiti aiškinosi neturėję laiko. Straipsnis buvo priimtas pirmojo ir visas, nuo pradžios iki galo, pertaisytas.

Rašinėlių buvo gauta: „Idealų Katalogas“ Vl. Mž.; „Šaknys Budėk“ Vyt. J.; „Pūgoje“ vertimas Žvalgo; ir „Stovykloje“ Lapino. Visi buvo priimti.

Redaktorių buvo išrinktas vienbalsiai dr. Baniulis.

Buvo dar užklausta, kokia lėšų padėtis. Posėdis nustatė imti iš abiejų t. y. mergaičių ir berniukų draugovių proporcingai.

Raštininkas (pas.) Alg. Jakševičius.

Kiek kliūčių ir nemalonumų teko pergyventi 1 Nr. išleidžiant — sunku beišskaičiuoti. Reikia pasakyti tik tiek, kad nedaug truko iki to, jog „Sk. Aidas“ vos išliko valdžios nesukonfiskuotas. Bet nėra gero be blogo ir blogo be gero. „Skautų Aidas“ išliko gyvas. Ir štai, 1923 m. kovo 15 d. mes išvydom „Skautų Aido“ 1 Nr. Pirmąjį ir antrąjį „Sk. Aido“ numerius redagavo V. Baniulis. Vėliau, jam pasilivuosavus, laikraštis teko vesti man.

Išleisti pirmieji „Sk. Aid.“ Nr. Nr. šiauliškių buvo optimistiškai priimti; kitur — kitaip. Iš tuntų, dr-vių tekdavo gauti karčių laiškų, pilnus nepasitikėjimo „menku, silpnučiu darbeliu“. Bet tas neklysta, kurs nedirba. Kur tų klaidų nėra? Jomis pilnas mūsų gyvenimas, ir, tik per laiką ir rimtą darbą nyksta jų įsigalėjimas.

Lygiai taip pat buvo ir su pirmais „Sk. Aido“ Nr. Nr.

Išleidus ketvirtąjį, tuo laiku sustojo ėjęs L. S. A. organas „Skautas“. Toliau leisti „Skautą“, matyt, nebuvo galimumo, nes V. Sk. Štabas patiekė siūlymą — „Sk. Aidą“ perleisti L. S. A.-jai už organą. Ir štai, penktu numeriu pradedant „Sk. Aidą“ leidžia V. Sk. Štabas.

Kiek vėliau, man atsisakius nuo pareigų, „Sk. Aidą“ redaguoja stud. V. Čečeta (9(17) Nr. prad.).

Šiais metais „Sk. Aidą“ vesti paėmė vėl pirmas „Sk. Aido“ redaktorius skt. V. Baniulis.

Tiek tai iš „Sk. Aido“ istorijos.

Baigdamas negaliu nepaminėti ir dar sykį padėkuoti vienam iš pirmųjų „Sk. Aido“ pionieriui kun. Vl. Mažonui — tiek daug prisidėjusiam prie paties laikraščio steigimo ir bendradarbiavimo.

Vienu kartu visi ištarkime ačiū ir p. Kar. Dineikai — pirmam pradėjusiam skiepyti mūsų jaunose sielose kūno kultūrą ir per „Sk. Aidą“ reikšti šviesias tojų sryty mintis.

„Skautų Aidui“ padėta daug jėgų; juo praskintas naujas mūsų skautijoje kelias. „Skautų Aidas“ — dabartinis mūsų visos Brolijos penas, kurio netekę mes greitu laiku galime įpulti į lietargą. Tai turi būti klek-vienas skautas ir stengtis dėti visas pastangas tolimesniam išlaikymui „Skautų Aido“.

Ilgai teskamba jo garsai Lietuvos Skautų eilėse!

Skt. Ig. Tomašauskas.

Šiauliai 26.II.23 d.

Lapinas.

Laikrašti leidžiant.

(Atsiminimai).

I.

Keista mintis.

Plušu, skubu spausdinti Šiauliuose leidžiamą šapirografuotą laikraštėlį „Skautas“.

Vakaras jau nebetoli, o spausdinti dar geras šmotas liko. Draugai senai jau laukia, sporto aikštėj susirinkę, šviežio „Skauto“. Na, ir pačiam norisi pasportuoti. Aną dieną atvažiavęs skautas Eretas parodė daug žaidimų ir gražių pratimų. „Kad tik niekas nesutrukdytų“ — pamaniau ir vėl dirbu. Staiga į duris kažkas pabarškino. „Še, kad nori!“ — murmelėjau po nosę.

— Prašau! — šuktelėjau, ir pasilenkliau kelti nukritusį iš to strioko lapą. Pakėlęs jį išvydau prieš save jau bestovintį nepažįstamą žmogų. Iš rūbų ir skusto veido išsyk supratau, kad turiu reikalo su kažin kokių amerikiečiu.

„Ką gi, Tamsta, iš manęs dabar nori?“ — buvau beišsižlojęs klausti nepažįstamojo, bet laiku susipratau, kad per plačiai išžiota, ir todėl mano burna gali padaryti svečiui labai ir labai nemalonų įspūdį, juo labiau, kad aš skautas. Nieko nelaukdamas pasi- stengiau greitai susičiaupti ir iš gėdos, nuleidęs akis žemyn, paraudonavau.

Bet nepažįstamas buvo džentelmenas ir nudavė nieko nematęs.

— Ar Tamsta sūnus pono T. . . . ? — užklausė jis.

— Taip, aš.

— Ar tėvelis namie?

— Ne, nėra. Bet, kaip Tamstos... è-è-è...?

— Mickevičius! — suspėjo save perstatyti.

— Aha! — ir čia prisiminiau, kad išeidamas tėvelis sakė man, jei ateisias amerikietis, prašyt truputį palaukti.

Paprašęs svečio atsisėsti, pats, kad nebūtų svečiui taip nuobodu, surinkau spausdinamojo laikraščio sąsiuvinėlį ir įteikęs jam prašiau skaityti. Svetys buvo visai patenkintas, o aš, nieko nelaukdamas, spausdinau toliau.

— Kodel jūs neleidžiat spausdinti? — pavartęs laikraštėlį staiga tarė svetys. — Juk tai tiek vargo ir taip nepatogu.

„Spausdinti, spausdinti?...“ pralėkė mano galvoj.

— Mes, ponas, — atsakiau, — neturim tam lėšų. Mūsų Asociacija neturtinga ir todėl reikia pasitenkit tuo, ką galim patys išleisti.

— Ne lėšų reikia turėti, bet noro, tik noro... — tarė jis, ir ištraukęs iš kišenės piniginę išėmė 1000 auksinų (tuomet dar buvo gana aukštas kursas) ir padėjo ant stalo.

— Šit pradžia. Atsiraiš kitų, kurie taip pat paaukos... — pridurė.

Aš jaučiaus lyg nutrenktas, visam kam nieku būdu negalėjau įtikėti; visa atrodė mirazu...

Bet tai buvo ištikrųjų.

— Ačiū, ačiū... ir dėkui — vos tegalėjau ištarti, susipindamas žodžiuose.

— Dėkuoti nereikia. Tai kiekvieno piliečio pareiga padėti jaunuoliams auklėtis. Aš padaviau lapą pasirašyti.

Sugrįžo tėvelis.

Nebelsitverdama iš džiausmo, sugriebiau kiek buvo atspausdintų laikraštelių ir mandagiai atsispašęs, ir dar syk padėkojęs svečiui, galvatrūkčiais sprukau per duris.

„Kodel jūs neleidžiat spausdintą... spausdintą... spaus...“ — kartoju bėgdamas sporto aikštėn prie savo draugų.

II.

Spausdinsim.

Ruduo.

Sykį mudu su Vaciu B. grįžom iš Gubernijos per „kazarmes“, Šiaulių link.

Saulė leidosi. Paskutinieji spinduliai, surinkę likusias jėgas, dar sykį švystelėjo, apipylė raudona spalva namų stogus, medžius, kraštelių palšojo debesėlio ir, netekę jėgos geso, grimzdami už tamsaus miško šešėlio.

— Žinai, Vacy, — tariau, — ar nebūtų mums reikalo leisti Šiauliuose spausdintą skautų laikraštėlį; ne tiek jau brangiai apsi-eitų... — ir papasakojęs nuotikį su p. Mickevičiu, laukiau Vacio nuomonės. Jam mano siūlymas patiko.

— Bet kur gausim pinigų? — tarė jis.

— Baikos! Draugovės pastatys porą vakarų ir užteks pradžiai, o vėliau eis geriau...

— Tiesą sakai. Lieka tik rašyti į Biržus spaustuvėn, kainos sužinoti.

Sutarėm. Mintys gimė; neužilgo gims ir darbai!

III.

Biržuose.

— Biržai! — „samovarėliui“ (trauk.) sustojus šuktelėjo tarnautojas. Visi išlipom. Prieš akis lyguma ir keletas namelių. „Na, tau ir miestas. Pliks kai tilviks“, — pamaniau ir nurioglinau miestan ieškoti spaustuvės*). Spaustuvėj sutikau vokietuką, su kuriuo vos galima buvo lietuviškai susikalbėti. Del laikraščio susitarėm. Kainuos 70 litų ir dar kiek prisluntimas.

— Tik, žiūrėkit, kad kovo 1 d. tikrai išeitų, — priminiau išeidamas.

O ja, bus gut! — atsakė spaustuvininkas.

Delei tų pačių priežaščių turėjau Biržuose apsinakvot. Kambarys, kurį nusamdžiau „Mūzos“ viešbuty nakvynei buvo šaltas, drėgnas ir be šviesos. Be to, lovoj utslgulęs radau naujų „Mūzos“ prietelių. Kai atvažiavau namo, mama pažvelgusi į mano kelionės marškinius, net nusigando ir neatidėliojant nusiuntė mane pirtin. Ką darysi, mamos reik klausyt.

IV.

„Aidas“ išėjo!

— „Aidas“ išėjo! — šuktelėjo, sykį atėjęs gimnazijon Vacys — ir ištraukęs iš portfelio „Sk. Aidą“ padavė man, įsakydamas kol kas niekam nerodyt. Su godumu permečiau jį akimis nuo pradžios iki galo.

— Bet kodel nerodyt? — nustebęs užklausiau jo. Bet tuojau pamatęs viršely datą „Kovo 1 d.“ supratau, kad dar per anksti jis platinti.

— Aha, dar per anksti... — tariau.

Bet dalykas buvo visai kitoks. Mudu su Vaciu klydom, manydami, kad nusiųstas apskrities viršininkui pranešimas apie „Sk. Aidą“ patenkins juos. Kaip ten buvo, kaip ne, bet „Sk. Aidas“ buvo konfiskuotas ir uždraustas platinti, o „ponui“ redaktoriui teko namų areštas už neteisėtai išleistą laikraštį, nepadėjus jame net savo parašo. Padėtis buvo kritinga. Redaktoriui reikėjo išgauti leidimas ir ištikimybės liudymas ir tas užsitęsė ilgą laiką. Įspausdinta data senai praėjo, o „Sk. Aido“ numeriai vis tebegulėjo neišnaudoti. Nežinia, kaip būtų buvę jei ne geri žmonės valdžios viršūnėse. 1923 m. kovo 14 d. suteikta leidymas platinti „Sk. Aidą“.

Bet kas daryti su data? Pavėluota dviem savaitėm.

— Žinai ką? — tarė Vacys. — Paimkiva penkiukę ir pristatysim prie vieno — bus kovo 15 d.

Vacio pasiūlymą pagyriau. Netrukus gavom iš spaustuvės „5“ ir „t. b.“. (nes „šmėklų namas“ nebuvo užbaigtas, o gale nieko nebuvo pažymėta) raides.

Tą vakarą pridėję raides išsiskirstėm namo džiaugdamies, kad „Skautų Aidas“ išeis vistik savo laiku.

Rytą, kovo 15 d. visa Šiaulių gimnazijos moksleivija skaitė „Skautų Aidą“.

*) Pačiam redaktoriui negalėjus, prislėjo važiuoti man.

— Viskas gerai, kas gerai baigiasi, — tarė man priėjęs po pamokų Vacys.

— Taip. Man nepaprastai smagu po visų tų įvykių! — tariau, sukdamas namų link.

— Na, bet budėk!

Aš atsakiau tuo pačių ir mudu stipriai

paspaužė viens kitam rankas išsiskirstėm.

.....

Atsigulus, kai snaudulys ėmė mane slopinti, samonėj kartojosi neaiškūs žodžiai... „spausdintą... spausdintą... spaus...“

Iš draugiškos korespondencijos.

IX. Skautybė ir militarizmas.

Taip ramu, jauku ir malonu širdy, taip aišku mano galvoje. Tie klausimai ir temos, kurių patsai paminėjimas erzindavo, skaldydavo, sukeldavo bergždžių ginčių, Tavo laiškuose žeria savo naturalumu, aiškumu, harmoningumu. Net ir militarizmo klausimas, kurį diskutavome porą sykių Skiltininkų kursuose, — Tavo paskutiniame laiške buvo paminėtas. Pasirodo, — to dar nežinojau, — jog Baden Powell šiuo klausimu yra jau savo žodį taręs. Ar negalėtumei kiek plačiau pamatuoti skautijos įkūrėjo nuomonę?

— Mielu noru. Atsakydamas Tau į laišką pridėdu, nors sutrumpinęs, Baden Powell'io „militarizmas skautybėje“ — nuomonės vertimą.

„Militarinė treniruotė ir drausmė, sako jis, yra dvi skautybės priešingybės. Militarinės priemonės individus labiau mašinomis daro negu auklėja. Individualų charakterį (būdą) pakeičia paklusnumo objektu. Militarinė muzika ir parada, kuriuos vartoja skautų vadai, klaidina publikos jausmus mūsų idealo sryty. Šių dalykų vartojimas kai kuriose šalyse rodo, kad skautybės etika nėra dar galutinai supраста. Būtų labai naudinga, kad skautininkai peržiūrėtų savo metodes ir pagavotų ar nepasidavė nesamoningai, arba nors nepasirodė kitiems su savo militarinėmis tendencijomis. Jeigu taip būtų, jie gali tai laikyti kaipo įspėjimą, kad eina klaidingu keliu; jie privalėtų tada per-

maityti skautybės metode, savo pačių ir visos brolijos sekmingumą“. (Jamboree X, 1925 p 498).

Aiškumo dėliai apibūdinsiu Tau šiek tiek militarizmo prasmę.

Politinė tvarka, kuri savo krašto viduje remiasi vien tik kariuomene vadinaisi militarizmu. Taip pat militarizmas yra siekti svetimų žemių ir jas valdyti kariškomis priemonėmis, kaip daro dabar lenkai.

Tokiam militarizmui Lietuvoje nėra visai sąlygų ir noro. Jis negali taip pat grėsti ir mūsų skautybei. Vargu prigytų pas mus ir tokia skautybė, kuri iš skautų darytų pastumdėlius, mechanškai vykinančius savo vyresniųjų valią. Ne, to nebus! Lietuvis — skautas, tai laisvas susipratęs jaunuolis, kuris įsisaumoninęs yra į skautybės pagrindus ir drausmės reikalingumą ne dėl paties įsakymo, bet kad šlame įsakyme jis mato priemonę savo būdui auklėti, valią gimdyti, kūną dvasia valdyti.

O kad skautybė gali prisidėti prie kūno sveikatos, bendrai žmogų išminkinti ir tuo paruošti tinkamai atlikti kareiviavimo prievolę, tai nėra militarizmas. Juk Šveicarijoje kiekvienas pilietis yra pasrūošęs kareivis. O kas gali šį kraštą pavadinti militariniu? Būti pasirūošusiam ir nuolatos budėti savo Tėvynės Sargyboje, tai ne militarizmas. Kai liko pagrobta mūsų Sostinė ir tykojama dar daugiau pagrobti ir mus užpulti, — kas gali būti protingesnio, teisingesnio ir gražesnio, už mūsų sūkį „Budėk!“

Mžn.

Algis Vėjas.

Laužas stovykloj.

(Sekimas).

Skautų stovykloj laužas liepsnoja,
Stovi lapinės ir palapinės,
Prie palapinių skautas rymoja —
Skautų stovykloj laužas liepsnoja.

Tyrųjį orą traukia krūtinės
Per visą naktį, kol įdienojo.
Stovykloj skautų laužas liepsnoja,
Stovi lapinės ir palapinės.

Iš Skautų gyvenimo.

Lietuvoje.

Kursai.

Š. m. balandžio 7, 8, 9, ir 10 d. Kaune ruošiami Vyr. Sk. štabo kursai tuntininkams draugininkams, adjutantams, skiltininkams bei paskiltininkams. Kursuose kviečiama dalyvauti taip pat mokytojų Seminarijų skautai ir auklėtiniai, vyresnieji dr-vių skautai (kandidatais į skiltininkus, paskil. ir kt.; vykstant Kaunan reikla pranešti apie tai dr-kui ir išgauti jo leidimas).

Kursų programoje numatomos šios temos: 1) Skauto pasaulėžiūra, 2) Tėvynės meilė, 3) Skautas gyvenime 4) Skautybės apžvalga (istorija) 5) Skautybė ir mokykla 6) Skiltininkas, kaip vadas ir sk. auklėtojas 7) Draugovių vedimas 8) Fizinis auklėjimas 9) Roveriai 10) Stovyklos ir iškilos 11) Skautų vakarai 12) Vilkiukai 13) Istorinės medžiagos rinkimas į skautų muzėjus.

Be teoretinės pusės, viena diena bus pašvesta praktikai. Praktinė pusė numatoma: dr-vės suelga, skilties užsiėmimas, laužas, pašnekesiai ir kt.

Lektoriais manoma kviesti Gerb. Dr. J. Eretą, Prof. Šalkauską, Prof. J. Tumą, Dr. Jurgelionį ir kitus.

Kursuose taip pat bus paskirtas laikas skyriams atskirai pasitarti.

Sulig galimumo, manoma aplankyti bendrai muzėjai, spaustuve, radio, teatrą ir kt. Vyr. štabas prašo vykstančius į kursus pranešti Štabui iki kovo 25 d. Kursų dalyviams butal bus suteikti. Kursų pradžia balandžio 7 d. 2 val. p. p. Vyr. Sk. Štabas.

Kauno Tunto pranešimas.

Pranešama, kad „Skautų Aide“ š. m. 1—2 NN. Dono skauto teikiamos informacijos korespondencijoj iš Kauno neatatinka tikrenybės.

Kauno Tuntui priklauso keturios skautų draugovės, trys atskiros skiltys ir dvi skaučių draugovės. Skilčių sueigos daromos 1—2 kartų savaitėje, draugovių — vieną kartą į 2—3 savaites.

Bet to Kauno Tunto skautai organizuotai dalyvavo Vilniaus Gėdulo šventėje ir tvarkė manifestacijoj organizacijų eiseną.

Kalėdų metu suruošė neturtingoms šeimynoms eglučių, pasilinksminimų (I ir II

skaučių draugovės), suruošė vakarą (I skautų draugovė), turi chorą (I skaučių ir IV skautų), tvarkė Didžiojo Karo metu žuvusių karių kapus (III draugovė), organizuoja orkestrą (IV draugovė).

Kauno Tuntas en block suruošė paminėjimą gerb. vyr. skautininkui V. Šenbergui sulaukus dešimties metų skautiškos darbuotės; darė draugovėse skilčių konkursus, dabar tebesirengia Tunto draugovių konkursui ir skautų patrono šv. Jurgio šventei bei paradui.

Kartu pareiškiama nusistebėjimo, kad prie tokios Kauno tunto darbuotės nušvietimo, kokią teikia Dono skautas, anot jo paties, vis dar Kauno tuntas tebebūtų kitų skautų priešaky ir tik tebelauktų pralenkiant. Mes manome, kad — ne.

Kauno Tuntininkas *Mačiulka*
Vyr. skautininkas

I-ma Kauno skaučių d-vė.

1925 m. vasarą buvo suruoštos trys trumpos (parai, dviem ir trimis dienoms) stovyklos, kurios paliko daug gerų atsiminimų.

Rudeny, trys mūsų draugovės skautės buvo Rygoj, Latvijos skaučių metinė šventė.

Mokslo metams prasidėjus, grįžo iš atostogų visos skautės ir darbas pasidarė gyvensnis. Skiltis vedė geros skiltininkės. Noro dirbti buvo daug.

Kalėdų šventėms skiltys pasistengė suruošti eglaites ir nunešė jas neturtingiems vaikams.

Šįmet pirmą kartą sutikom kartu visos skautės Naujus Metus.

Kauno tunto skaučių skyrius rengia skiltininkų kursus. Iš mūsų draugovės tuos kursus lankys apie 12 skaučių.

Kretinga.

(Skautų vakaras) 1926 m. vasario mėn. 14 d. Vidurinės Mokyklos salėje įvyko vietinis skautų „Palemono“ Draugovės iniciatyva surengtas vakaras. Vaidinimas, monologai, gyvieji paveikslai ir dainos nusisekė neblogai. Po vaidinimų šokiai ir nepralošimo loterija, kuri ypatingai publiką suįdomino. Be to, bufetas be svaigiųjų gėrimų, konfetti ir t. t. Publika patenkinta. Tvarka, kurią dabojo skautai, pavyzdinga.

Buvęs.

Lietuvos skautės Rygoj.

Kasmet, apie rugpiūčio 24 d., Latvijos skautės švenčia savo metinę šventę, panašiai, kaip skautai švenčia šv. Jurgio dieną.

Jau senai kilo pas mus sumanymas aplankyti mūsų kaimynes latves ir štai, pasinaudojusios proga, mes nuvykom į skaučių, arba latviškai, gaidų, šventę. Važiavom tik trys, nors laukė mūsų apie dešimtį.

1925 m. rugpiūčio 23 d. išvažiavom mes iš Kauno ir rugpiūčio 24 d. 7 val. buvom Rygos stoty, kur mus sutiko kelios Latvijos „vaditajos“ — skautininkės. Susipažinus, nuėjom į paskirtą mums butą.

Po trumpo poilsio ir pusryčių, vienai skautininkei lydint, mes apžiūrėjom Rygos miesto gražiausias vietas. Daug, žinoma, matyti negalėjom, nes reikėjo skubinti į paradą, kuris turėjo įvykti „Šaulių sodne“.

Dar traukinyje sužinojom, kad beveik tuo pačių laiku, kai mes išvažiavom iš Kauno, automobilio katastrofoj žuvo Latvijos ministeris Meerovič. Todel dėl gedulos didesnė programos dalis, kaip šokiai, dainos, muzika, negalėjo būti įvykdyta.

Diena buvo labai graži. Žmonių susirinko daug. Šventė prasidėjo paradu. Skaites sveikino daug organizacijų. Palinkėjom ir mes savo seserims pasisiekimo jų darbuotėj. Būvo vėliavų draugovėms įteikimas, skautininkių laipsnio suteikimas ir galų gale pirmą kartą Latvijos skautė gavo medalį už skęstančio išgelbėjimą. Bet kaip malonu mums buvo sužinoti, kad skautė gavusi medalį yra mūsų tautietė — lietuvė.

Toliau skautės parodė keletą gyvų, labai gražių paveikslų. Tuo pasibaigė priešpietinė parado dalis.

Turėdamos prieš piet dar laiko, ejom apžiūrėti skaučių dirbinių parodos. Paroda buvo įrengta tame pačiame sode gražiai įrengtuose kioskuose, palapinėse ir t. t. Kai kurios palapinės darė be galo gero įspūdžio. ir bendrai matyti buvo, kad skautės nesnaudžia.

Cia reikia pažymėti, kad visą laiką iš visų pusių mus fotografavo, fotografavo ir fotografavo.

Po pietų visos skautės, sustojusios špalėromis, dalyvavo ministerio Meerovičio laidotuvsė.

Vakare prie laužo, apšviečiant prožektoriu mums teko matyti įdomus reginys. Pro musėjo visa eilė garsių pasaulyje mo-

terų. Atgijo senovė, irėjo prieš mūsų akis garsios karalienės, kuklios motinos ir naršios karžygės, o aplink stovėjo skaučių eilės, eilės kurios irgi, gal būt, duos pasauliui karžygių...

Taip baigėm mes savo pirmą dieną.

Kitą dieną žiūrėjom mes Latvijos „Brolių kapus“, padariusius į mus gilų įspūdį. Iš ten nuėjom į Dailės Muzėjų, kurį apžiūrėdamos užtrūkom iki pietų.

Po pietų ejom žiūrėti Rygos pajūrio. Mūs lydėjo daug skaučių, dainavom: mes savo lietuviškas, jos latviškas daineles. Mokinom latves mūsų himno, pasakojom joms apie mūsų tėvynę. Antrą dieną baigėm vakariene vienos draugovės jaukiam, šiltam „līdzely“. Ir 1 val. nakties išvykom atgal į Kauną, išsiveždamos su savim daug gėlių, širdingų linkėjimų ir kuo geriausių atminimų.

Ir paskutinį kartą matėm skaites dar Mintaujoj. 2 val. nakties traukiniui sustojus Mintaujoj, staiga į mūsų vagoną įbėgo Mintaujos draugovės skautininkė ir perdavė mums paskutinį draugišką latvių skaučių „Esi modra“ kartu su dižiausiu buketu gėlių.

Taip baigėm mes savo kelionę, pirmą kelionę į užsienio skaites.

Dabar laukiame mūsų vaišingas šeimininkes pas save.

„Lapinų“ klubas Šiauliuose.

Praslinkus vasaros atostogoms, Lapinai ėmėsi dr-vės darbo. Rugsėjo mėn. pradžioj įsteigė savo klubą. Klubui poni Zubovienė pavedė vieną sykį į savaitę didelį kambarį. Klubo atidarime dalyvavo visi skautai. Pasakyta kelios prakalbos, sudainuota keleta skautiškų dainų. Vėliau skautų pagrota pianu. Klubą atidarant kompoz. Mikas Petrauskas paaukojo „Lapinams“ savo muzikos kūrinį „Kanklės“ (40 litų vertės).

Klube skautai žaidžia šachmatus, šaškas bel kutus žaidimus. Iš skautn. Šenbergo gauta užsienio skautų žurnalų. Savo klubą skautai stropiai lanko.

Re-ke-ke.

Vilkaviškis.

I L. K. Margio Draugovė. Dabartinio metu mūsų veikimas žymiai pagerėjo. Žiemą, žinoma, negalima tinkamai veikti, nes daugumoje kliudo šaltis (?Red.), trumpos dienos — maža laiko. Bet žiemą irgi nesnaudžiam. Dr-vės suelgas darome

kas antra savaitė, o skiltyse sueigos daromos kiekvieną savaitę. Skilčių mūsų draugovė yra trys; organizuojama ketvirtoji. Skautų skaičius 35, kurių 9 kandidatai.

Žiemos metu sueigose nagrinėjama įvairūs gyvenimo klausimai, kaip išsilavinus kūną ir tapus: „mens sana in corpore sano“.

Draugovės krsp.

I-m o j i D. L. K. „Kęstučio“ dr-vė. Šiomet dr-vės vadovybės sąstatas kitoks. Vietoj buvusio dr-ko Vytauto Tupčiausko (dabar Kaune studijuoja) paskirtas Henrikas Rudzinskas.

Nuo šių mokslo metų pradžios padaryta devynios dr-vės sueigos, kurių turinį sudarė paskaitos, pašnekesiai, nagrinėjimas įvairių klausimų, žaidimai, dainos, įvairūs „šposai“ ir kit.

Narių viso yra 24. Dr-vėjų viso dvi skilti. Trečia tverinama. Skilties sueigos daromos kartą savaitėje.

Norintieji sportuoti dalyvauja sporto sekcijoj „Aras“.

Š. m. sausio 15 d. dr-vė šventė vienerių metų sukaktuves.

Sušaukus sveiką dr-kas visus pasveikino metinėje šventėje ir išreiškė padėką buvusiam dr-kui V. Tupčiauskui.

Tuntininkas sveikino ir linkėjo tapti visiems galingais savo darbais.

Vėliau skaitomi Tunto ir dr-vės įsakymai ir sveikina kitų dr-vių atstovai.

Pask. V. Dielininkaičiui už gerą skilties vedimą suteikiama skiltininko laipsnis.

Dr-vės adj. P. Ragažinskas daro vienerių metų veikimo apžvalgą, nurodydamas ateities veikimo perspektyvas.

Toliau žaidimai, dainos ir kit.

P. Javonis.

Redakcijos prier.: Kiek Vilkaviškio Tunte skautų I-ųjų draugovių?

I-ji L. K. „Gražinos“ draugovė.

Penkeri metai, kaip Vilkaviškyje gyvuoja skautės. Pradžioje veikimas ėjo silpnai ir buvo visai apmiręs. 1923 m. įsikuria skautėjų draugovė, kuri dabar savo veikimu žengia pirmyn.

Šiais metais draugovėje 46 skautės, viso 5 skiltys, kurios yra pasirinkusios sau gėlių siluetus. Draugovės sueigos daromos 2 kartus mėnesį ir viso nuo š. m. mokslo pradžios padaryta 11. Beveik kiekvienoje draugovės sueigoje laikomi pašnekesiai, kuriuos ruošia draugininkė ir vyresnės skautės. Taip

pat laiko paskaitas ir mokytojai. Skautės pasižymi punktualumu ir tinkamu pareigų ėjimu. Sueigų laike būna pasivaikščiojimai, žaidžiama žaidimai, sakomos eilės ir t. t.

Skilčių sueigos daromos kartą savaitėje. Skautės nepamiršta savęs fizinio lavinimosi ir didžiuma jų dalyvauja sporto sekcijoje (?) „Aras“.

Draugovėje yra 6-šios skautės II-jo laip., 34-rios III-jo laips. ir 6-šios be laipsnio. Laipsniuotos: 2 vyr. skiltin., 1 skiltin. ir 7-nios paskilt.

Skautės ilgisi pavasario! Su atgimstančia gamta ir naujomis jėgomis stos prie tolimesnio skautybės darbo.

Korespondentė.

Pilviškiai.

V a k a r a s. Š. m. vasario 14 d. Pilviškių skautai suruošė savybės vakarą. Programoje buvo: 1) Pačių sukurtas vaizdelis iš skautų gyvenimo, atvaizdinęs skautų skilties stovyklą miške. 2) „Brolžudys“ 5 v. tragedija, kuri suvaidinta gerai ir publikai patiko. 3) Skautėjų plastika ir gimnastika, kuri daugeliui labai patiko. Po to šokiai ir žaidimai. Gale, vietos skautų ir skautų svečių vakarienė. Bendrai paėmus, vakaras pavyko gerai, tvarka pavyzdinga. Turėta virš 100 lit. pelno, už kuriuos manoma įsigyti dr-vės vėliava ir kt.

Skautukas

S k a u t ų v e i k i m a s. Vietos skautai, priklausą Vilkaviškio tuntui, dirba energingai. Visi noriai lanko sueigas, tiek skilčių, tiek dr-vės, kuriuose žaidžia įvairius žaidimus, dainuoja įvairiausių dainų ir t. t.

Skautai išleido laikraštį „Pašnekesys“ ir juokų priedą „Dūda“.

Visi stengiasi, netik geriau pažinti skautybę, bet ją ir gyvenime vykdyti. Skautai visi turi užsiprenumeravę „Skautų aidą“; daugelis skaito šapirografuotus skautų leidinius: „Prie laužo“, „Sargyboj“ ir kitus.

Naitis Martys.

Marijampolės Tuntas.

Š v. K a z i m i e r o š v e n t ė. Kaip ir visi Lietuvos skautai, taip pat ir Mariampoliečiai stengėsi šią dieną švęsti kuo iškilmingiausiai.

6 ¹/₂ v. ryto visi renkasi Valstybinės gimnazijos aikštėje. Į susirikiavusius skautus kalbą tuntininkas skaut. P. Barkauskas pa-

žymėdamas šios dienos reikšmę ir primindamas, kad ši šventė yra sujungta su mūsų sostinės Vilniaus gėdėjimu ir užriša ant vėliavų juodus kaspinus.

7 val. buvo pamaldos su bendra komunija. Mišias laikė J. E. Seinų vyskupas Antanas Karosas, per kurias skautai giedojo. Jas pabaigęs Exelencija prabilo į skautus. Jis džiaugėsi skautų organizacija ir pabrėžė, kad skautai tinkamai įvertino religijos veiksnį, kaip dōros pagrindą. Beigęs kalbėti suteikė apaštališką palaiminimą. Sugrįžus iš bažnyčios buvo įžodis. Nors lietus gan smarkiai visą laiką lijo, bet jaunuoliai žengė aukštai iškėlę savo vėliavas. Po pietų miesto sodo salėje buvo majoro Butkaus paskaita „Vilnius“. Prelegentas ypatingai pažymėjo reikšmingus mūsų nepriklausomybėje 1920 metus ir reiškė vilties, jog skautija daug pagelbės Vilniaus atvadavimo reikalui. Po paskaitos gerb. Kun. Mažonas dar patiekė keletą asmeniškų atsiminimų iš tų pačių kovos metų.

Be to, J. Gratkausko padeklamuota Malronio eilės „Vilnius“ ir J. Bazilevičiaus Gustaičio „Skautams“.

Sk. J. B-čius.

IV-oji „Algimanto“ dr-vė. Draugovė pradėjo veikti 1925 m. spalio mėn. ir tapo užregistuota tals pat metais lapkričio mėn. 29 d. Skautuose jaučiamas didelis susidomėjimas skautybe ir todėl darbas eina gana gerai. Teikiama pagalba moksle silpnesniems skautams. Kiekviena skiltis specializuoja i, kurioj nors specialybėj ir ruošiasi į II laipsnį. Draugininku yra sk. P. Minkevičius, adjutantu sk. J. Bazilevičius.

K. Svajus.

III-oji „Gedmino“ dr-vė. Draugovės skautų ir skiltininkų iniciatyva buvo suruošta neturtingiems vaikams eglaitė, kur vaikučius apdovanojo ir gražiai pralinksmino. Šis skautų žingsnis pastumė skautus dar daugiau dirbti kitų naudai.

Š. m. vasario mėn. 2 d. šventė savo dvejų metų sukaktuves. Išsirišlavus draugovei gimnazijos klėme buvo perskaityta keli įsakymai ir po to gimnazijoje buvo gerb. kun. Vl. Mažono pašnekesys. Po pašnekesio kalbėjo buvęs draugininkas Vyr. skilt. Liudžius, tuntininkas sktn. P. Barkauskas ir k. Viena pažymėtina, kad šios dr-vės skautai yra gana mažiukai, tačiau veikimas gana geras.

Sk. Svajus

Kovo 4 Kedainių Tunte.

Šv. Kazimerą Kedainių draugovės šventė gana iškilmingai. Rytą tvarkingai nuėję bažnyčion išklause pamaldų. Po piet padarė iškilmingą susimą, kuriame dalyvavo Sk. R. Dr-jos Kedainių skyriaus keletas narių, gimnazijos direktorius, ir kaikiurių sk-tų tėvai. Iškilmėms atvyko iš Dotnuvos tuntininkas su padėjėju. Sus-me po tam atatinančios tuntininko kalbos vėliava surišta gėdulos kaspinu ir pasižadėta iškilose kiekvienu kartą Vilniaus atminimui sukurti laužas. Toliau po trumpo paaikškinimo Kedainių skiltininkų kursų dalyviai (apie 27) davė įžodį. Po įžodžio sk. R. D. Ked. skyriaus pirminkas reiškė pasitenkinimo skautais, jų elgesiu ir linkėjo, kad tuos gražius pasiryžimus ir toliau tesėjų. Po to, tuntininkas laikė pašnekesį apie šv. Kazimerą išvesdamas mintis, kad šis šventasis paliko gražų valios tvirtumo ir dvaslos kilnumo pavyzdį skautams.

Po viso to, skautės atliko keletą gražių plastikos dalykėlių, padeklamavo, skautai parodė keletą vaizdelių iš skautų ir šiaip gyvenimo. Be to paskelbta ši pavasarį atsikrendančių paukščių sekimo konkursas. Pabaigta viskas „gavėniniais“ žaidimais. Šiai Sventei paminėti Kedainių Tuntos išleido šapirogr. laikraštėlį.

Kybartai.

Nebus dar pilno pusmečio, kaip čia gyvuoja skautai-ės, tačiau savo darbais jau gali pasigirti.

Kybartiečiai savo tarpe sukūrė jaukią skautų šeimyną. Ypatingai tuo susidomėjęs ir skautais vadovauja — vietinis komercinės mokyklos mokytojas Kizevičius. Džiai prijaucia skautams ir mokyklos Direktorius kun. Karolis. Malonu girdėti, kad vienur, kitur mūsų Lietuvos kampeliuose ima dėmesį kreipti į naująją sistemą ir mūsų pedagogai. Tenai ji naudojama kaip pedagoginė priemonė jaunuolius auklėti ir lavinti. Vienur, kitur girdisi pedagogų iniciatyva surošti skautams įžodžiai, vakarai, pašnekesiai ir kt. Štai, kad ir dabar š. m. vasario 13 d. kybartiečiai surengė didelę iškilmę — įžodžio šventę. Tą dieną buvo suruoštas vakarėlis, kuriame dalyvavo geras skautų choras (dainų mokytojaus vedamas), kuris pagiedojo skautų himną ir keletą liaudies dainelių, vėliau padainuota keletas solo — dal-

nelių, duetas, skautiškos deklamacijos, pasakaita atvykusio vyr. štabo nario, vėliau skautų, skaučių gimnastika, iš kurios ypatingai kreipia į save dėmesio skautų piramydė. Galop, įžymiausia visos šventės dalis, išodis. Septyniolika jaunuolių tvirtu pasiryžimu, linksma veido šipsa įstojo mūsų skautybės eilesna pasižadėdami ištikimai tarnauti skautybės garbei.

Visų skautų ūpas pakylęs.

Visi pasiryžę dirbti, žengti į priekį — artyn prie skautybės idealų.

Skt. Ig. T.

U ž s i e n y.

Latvija.

Skautės. Latvijos „Girl-Guid“, arba, kaip jos Latvijoje save vadina, gaidų organizacija, įsikūrė 1921 m. pavasary. Savo gyvavimo pradžioje skautės dirbo kartu su skautais, bet tėvams ir visuomenei užprotestavus, jau 1922 m. „Latvijos Gaidų Centrala Organizacija“ buvo įregistruota kaip visai savistovi ir nepriklausoma. Organizacijai pradžią davė jos dabartinė vedėja ponė Vilks, moteris labai energinga ir sumani. Gan sunkiomis apylostovomis ji sugebėjo sėkmingai tęsti pradėtą darbą ir sutverti stiprią organizaciją.

1921 m. rudenį Latvijos skautės aplankė Anglijos komisierė ir, rado nedidelį tada dar, vos 60 skaučių, būrelį, pilnai organizuotą tvarkoj. Latvijos skautės gavo pakvietimą į antrą pasaulinį „Girl-Guid“ suvažiavimą, kuris turėjo įvykti 1922 m. birželio m. Šitame suvažiavime dalyvavo p. Vilks. Tuo pačiu laiku Latvijos skaučių organizacija, priskaitanti jau apie 200 skaučių, buvo priimta į tarptautinės skaučių šeimynos narių skaičių.

1924 m. 11 Latvijos skaučių dalyvavo trečiame tarptautiniame suvažiavime ir stovykloje.

Šiuo laiku Latvijoje priskaitoma apie 50 gerai organizuotų draugovių.

Organizacijai vadovauja p. Vilks. Garbės pirmininke nuo organizacijos įsikūrimo iki šiol skaitoma Latvijos prezidento žmona p. Čakste.

Latvijos visuomenėje skautės vis daugiau ir daugiau įgyja simpatijos ir priėjimo.

Anglija.

Per 1925 metus Anglijos skautų skaičius užaugo iki 474.195 ir tuo būdu per vienus metus skautų skaičius padaugėjo 48.957. Vilkiukų yra 131.858, roverių 21.809, vandens skautų 4.211, skautininkų apie 30.000.

— Pasaulinis skautų šefas Baden-Paulis perėitų metų gruodžio mėnesį laikė kalbą per radio apie skautus ir gerus darbelius, kuriuos turi daryti ne tik skautai, bet ir visi vaikai. Po kalbos jis gavo labai daug laiškų iš visų pasaulio kraštų ir jo kalba buvo visų gyvai sutikta. Dabartiniu laiku daugelis skautų organizacijų vyriausiųjų štabų naudoja radio pagalbą norėdami pranešti savo šalies ir užsienio skautams bei šiaip milijonams klausytojų apie skautų veikimą ir skleisdami skautų idėjas klausančių vaikų tarpe. Š. m. vasario mėnesį Tarptautinio Skautų Biuro Direktorius p. Hubertas Martinas laikė prakalbą iš Londono radio stoties apie būsiančią Kanderstego konferenciją ir bendrai apie skautybę.

— Trečiajai skautų konferencijai pavedus, Tarptautinis Skautų Biūras ėmėsi ruošti pasaulinį skautų dainų rinkinį, tuo tikslu siūlydamas kiekvienai skautų organizacijai atsiųsti po 12 tipingų tautinių dainų. Dainų rinkinys išeis dar šiais metais.

— Konferencija tarp anglų skautų asociacijos ir Anglijos universitetų bei koledžų rektorių įvyko Londone perėitų metų gruodžio 18 d. Svarstyta du klausimai: ar galima skautybę įvesti dėstomuoju dalyku universitetuose bei kolledžiuose ir ką universitetai daro ar turi daryti, kad pagamintų skautininkų. Konferencija pavyko.

Vilkiukai.

Mariampolės Vilkiukai.

Pas mus vilkiukai įsikūrė 1925 m. kovo 22 d. (oficialiai 30). Mūsų sueigos buvo gana linksmos, turiningos ir gana skaitlingos. Atsilankydavo virš 20 berniukų. Bet užstojus atostogoms (kuomet vilkiukams, o ir skautams, tikrai daugai) ir galop rudeniui, žiemai mūsų veikimas nupuolė ligi nulio. Buvo susitvėrę ir mergaičių vilkiukai, bet jos, vos mėnesį paveikę, jau užmigo (gal tuoj kelsis)...

Šiomet pradedama busti. Daromos sueigos kas sekmadienis (tik berniukų), kuriose

skaitoma pasakos, daromi pašnekesiai, žaidžiama, niūnuojama (mat gavenia)... Dabar vilkiukų yra 3 būreliai, tačiau į sueigas atsilanko gana mažai. Priežastis neaiški. Keli vilkiukai įsigiję uniformas ruošiasi laikyti I-os žvaigždutės kvotimus.

Sk, Svafus.

Vilkiukės.

Šiauliai.

1925 m. birželio mėn., sušaukta paskutinė Šiaulių vilkiukų gaujos sueiga. Narių buvo 30 iš jų 24 išlaikusios kvotimus į III vilk. laipsnį ir davusios įžodį, su uniformomis ir kaklaraištėmis švietė energija ir išrodė tikromis skautėmis.

Kad prisiruošti prie egzaminu buvo daroma kas savaitę sueigos ir du kart savaitę rankų darbų pamokos. Sueigose buvo aiškinama vilk. įstatai, papročiai, pasakojama atsitikimai iš skautų gyvenimo, rišama mazgai, deklamuojama, aiškinami įvairūs paklausimai ir teisiama blogi darbai. Be to mes mokydavomės peršokt rava, mėtyt ir gaudyt sviedinį, ieškot paslėptų laiškų ir t. t. Žaidimai žaidžiami įvairiausi. Jie užimdavo kartu su dainomis beveik pusę visos sueigos.

Rankų darbų pamokos buvo tai pat labai įvairios. Per šias pamokas vilkiukės sekėdavo pasakas, dainuodavom, spėdavom mįsles, rišdavom uždavinius, aiškindavom įvairius gamtos ar gyvenimo apsiraiškimus, pasakodavom visokių atsitikimus ir mokydavomės įvairių darbų: siūti, adyti, lopyti, siuvinėti, nerti, lipyti, dėstyti iš popierio ar špulėlių, megzti kojines ir kitus įvairius darbelius.

Kapsaitė.

Įvairenybės

Tarptautinis jaunuomenės susirašinėjimas

Šiuo metu yra oranizuojamas susirašinėjimas laiškais tarp viso pasaulio šalių jaunuolių su tikslu suartinti įvairių tautų jaunuomenę. Susirašinėjimą organizuoti ėmėsi viso pasaulio skautai, kaip labiausiai tarptautinio susiartinimo idėjai artima jaunuomenės organizacija. Labiausiai prie šio sumanymo įvykdymo prisideda Amerikos skautai, savo Švietimo Ministerijos ir visuomenės padėdami. Pradžiai manoma surinkti iš 66 šalių 6600 berniukų antrašų ir, nuolat skelbiant antrašus viename dideliame Amerikos

žurnale, įtraukti juos visus į susirašinėjimą. Iš Lietuvos bus nusiųsta 100 antrašų įvairaus amžiaus ir užsiėmimo berniukų, norinčių gauti iš įvairių pasaulio kraštų laiškus ir galinčių į juos atsakyti anglų, prancūzų ar vokiečių kalbomis. Norintieji dalyvauti šiame susirašinėjime jaunuoliai turi ne vėliau kovo mėn. 31 d. apie tai pranešti Lietuvos Skautų Vyriausio Štabo Tarptautiniam Skyriui (Kau-nas, Donelaičio 13a), nurodydami savo pavardę, vardą, antrašą, mokyklą ar užsiėmimą amžių ir kokia kalba gali susirašinėti.

Sktn. Čečeta

Lietuvos Skautų Tarptautinių
Reikalų Vedėjas

„Tarnavimas krauju“.

The London Rover mums praneša stebėtiną naują skautų darbą.

Pereitą rudenį pareikalavus padėti mažakraujams, šimtas septyni roveriai atsiliėpė sutikdami būti kraujo davėjais, Šie savanoriai gydytojo apžiūrėti, buvo paskirstyti grupėmis, kad reikalui esant teiktu savo kraują mažakraujams.

Nuo lapkričio 3 d. iki 18 sausio 37 savanoriai (kurių tik 6 ne roveriai) atliko kraujo perleidimą vienuolikoje įvairių ligoninių.

The London Rover rašo, kad dauguma savanorių randa iš tėvų, pusės didelį pasipriešinimą, nes pastarieji yra klaidingai nusistatę dėl šitokių operacijų. Tam prietarui pašalinti, mažakraujams krauju patarnauti, tarnybos pirmininkai paskelbė žymesnių chirurgų nuomonę šiuo klausimu, apie kurią čia paduodame ištrauką:

Iš 180 savanorių, mėginusių laike 4 metų buvo pripažinti netinkami. Kai del skalčiaus kraujo perleidimų, kuriuose vienas žmogus per 3 metus gali atlikti, paduodama vieną pavyzdį, kur vienas žmogus per 3 metus atliko 32 sykių ir visuomet buvo sveikas.

To gydymo vaisiai yra labai geri: iš 90 nuotyklių 78 buvo vykę. 12 kitų atsitikimų baigės nelaimingai tik dėl to, kad pagalba negalėjo būti greit suteikta ir ligonis buvo didelių žaizdų nugalėtas.

Roveriai su įdomumu užgirdo, kad tarp anglų Raudonojo Kryžiaus ir roverių organizacijos tariamosi, kad sutverti tautinę kraujo perleidimams draugiją.

Mes džiaugiamės, kad taip graži iniciatyva kilo iš skautų organizacijos. Tai yra roverių organizacijos gero populiariskumo laidas.

Šveiciarų l'Eclereur.

Fizinis auklėjimas

Veda J. Macelis.

Karolis Dineika.

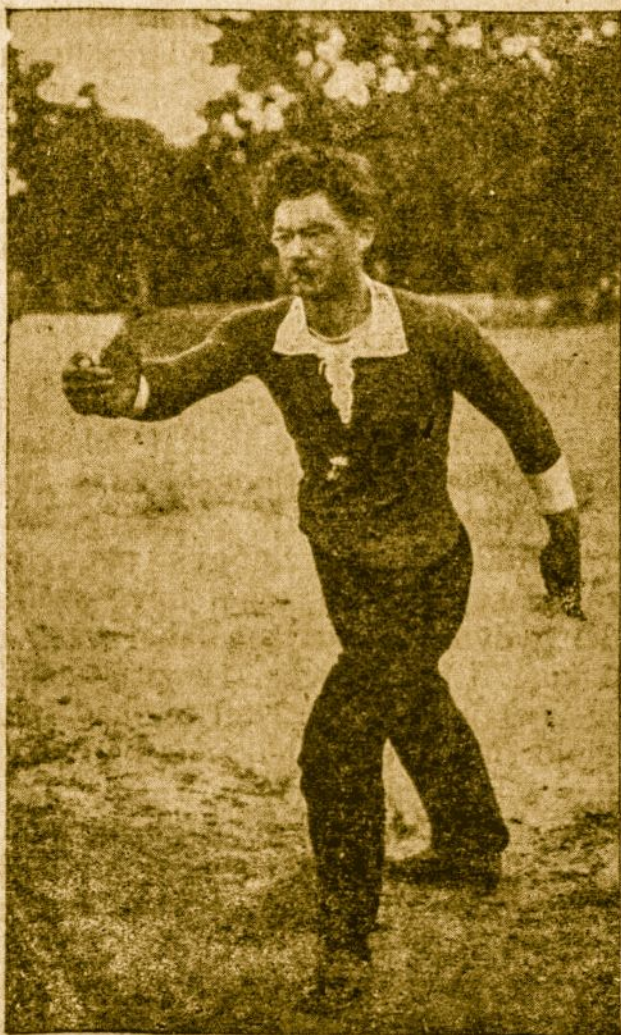
Apie Vilniaus ripką.

1. „Iš praeities Tavo sūnūs te stiprybę semia“ — štai gilus ir nuoširdus V. Kudirkos linkėjimas, kurį visa tauta beveik kasdien kartoja. Bet ištikrųjų toli gražu mes tuo dėsniu nesivaduojame. Įgimtas mūsų tautai tradicionalizmas tirpsta ir mes daromės paslankesni lengva širdim atsisakyti nuo savo didelės vertės liaudies dainų ir senovės tautiškų žaidimų. Imame labiau gerbti kas svetimą negu kas sava ir be reikalo silpniname tautiškąją sąmonę.

O iš tiesų tautos praeitis turi, apskritai imant, sudaryti pereinamąjį tarpsnį į dabartį ir ateitį. Ir fizinis tautos stiprinimas turi būti grindžiamas praeities tyrimo daviniais.

Be to, mūsų tautiški žaidimai, kaip ripka, bei ritinys yra tikras ir vienintėliai visais atžvilgiais priimtina ramstis tautos susipratimo darbe. Per pamirštus, bet įdomiai atnaujinamus žaidimus, mes įvesime mūsų tautą į sveikas poilsio pramogas. Tuo būdu susidarys nederbtinis, todėl ir patvarus pėrėjimas į savaimingą tautos kūno kultūrinimą. O tautinė dvasia ne tik nebus slopinama, bet pagrindiniu būdu tvirtinama.

2. Iš atžvilgio į užgrobtąjį Vilnių tautiškojo sporto gaivinimas turi dvejopos reikšmės: a) netiesioginės — kai jaunimas, besiversdamas sveika ir širdį atgaunančia pramoga, neaikvos savo bręstančių jėgų niekniekams ir vėjui lauke gaudyti ir b) tiesioginės — kai stiprės jo sąmonė tautišku atžvilgiu, augs paslryžimai ko-

Vilniaus ripkos mėtymo pradinė pozicija. (Autorius)

Ripkos paleidimas. (S. Janušauskas)

voti ir laimėti, veršis energija tautos skriaudai atitaisyti.

Del antrojo (b) atvejo reikia plačiau pasakyti. Jaunimas kalboms darosi ilgainiui abejingas, nors čia būtų pabrėžiami ir labai svarbūs ir kilnūs dalykai. Psichologinis faktas, jog per jaunimą pagaunančius darbus, sakysim per sportą, lengviausia yra jis auklėti, ruošti sunkioms pareigoms, išlavinti ne tik fizinius sugebėjimus, bet ir tinkamą psichinę būklę tautos garbei ginti.

Apskritai imant sportas, pasak Heberto, turi performacijos tikslą, kurio realizavimas remiasi ideja — kovoti su distancija, su laiku, su kliūtimi, su materialine sunkenybe, su pavojumi, su priešu ir pagaliau su savimi.

Teigiamąją fizinio lavinimo savybę laiku suprato čekai sutautindami vokiečių turniro priemones. Ir jie, neturėdami grynai tautiškos sistemos, bet tik vykusiai panaudodami minėtąją, ilgainiui išauklėjo Tėvynei ištikimą, nenutautusį ir narsiai už tautos laisvę kovojantį sakalų jaunimą. Juoba mes tai galim padaryti turėdami senųjų idealiai sugalvotą ripkos ideją! Tik mokėkim laiku tinkamai ją suorganizuoti ir apgaubti tautos interesų skraiste!

Žinojimas, jog mes turim originalių sporto žaidimų, kurie gali konkuruoti su kitų

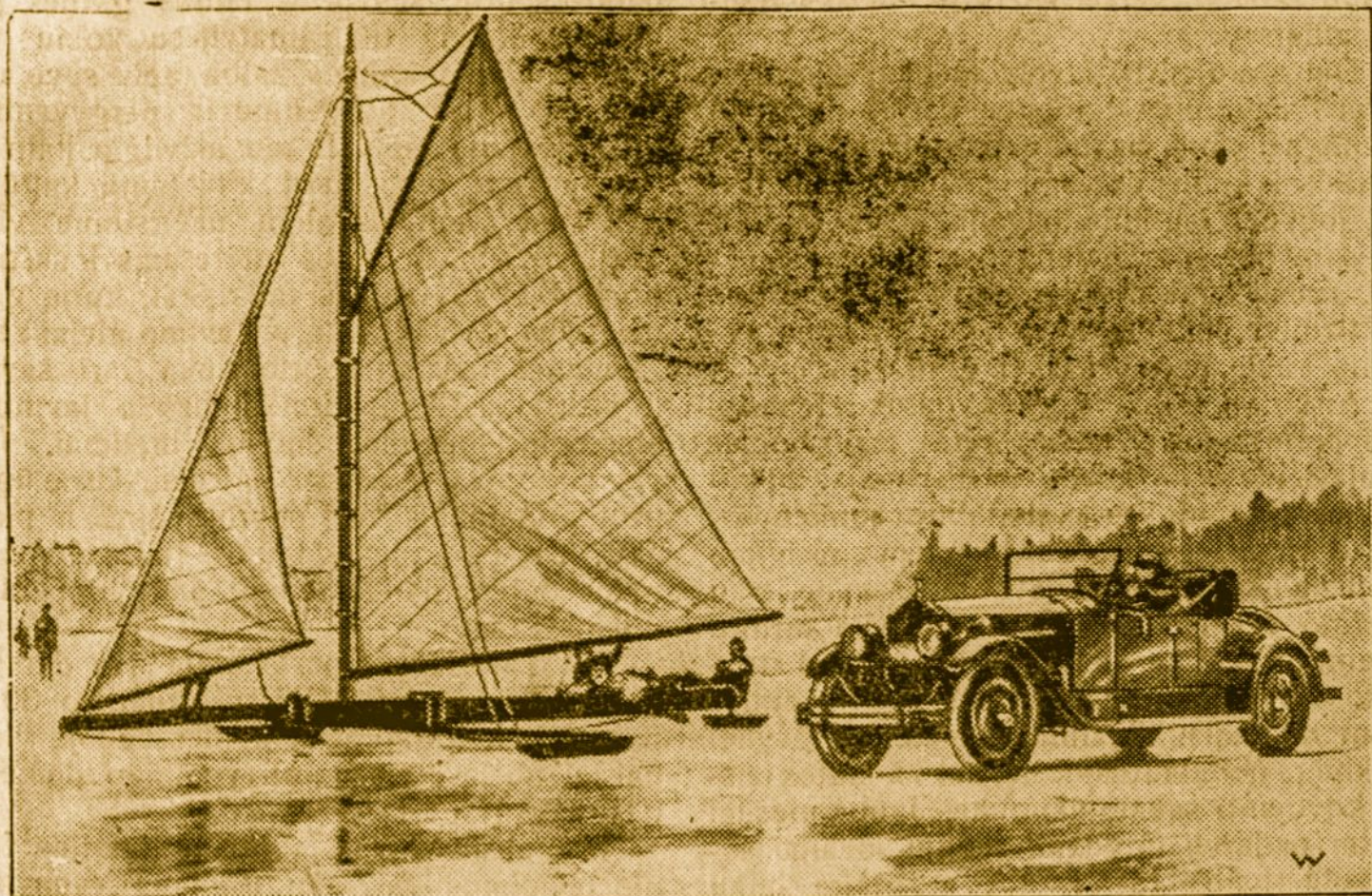
tautų sportų, sustiprina tautos garbės pajautimą. Reikia tik pamatyti su koku pasididžiavimu jaunimas kalba apie savo ripką ir su koku atsidėjimu ir pergyvenimu seka žaidimo eigą! Ir tuo atžvilgiu kaip tik svarbu visai nepasinerti kitų tautų kultūros sportuose, kad pagaliau nevirstume visai abejingais savo tautos interesams ir susportintai Vilniaus ripkai, tai ripka, kurią galime panaudoti Vilniaus vadavimo idejai kelti. Žemiau aprašoma sporto ripka turi savyje ir visus klasiškojo Graikų fizinio lavinimo elementus: bėgimas, šuoliai, metimai. Tai yra naturalūs, estetingi judesiai, kurie ugdo ne tik raumenis, bet stiprina širdį ir plaučius. Taigi be pedagoginės įtakos, sporto ripka patenkina fiziologų, bei higienistų reikalavimus.

3. Tautiškojo sporto ideja yra dar gyva ir mūsų tautoj. 1925 m. gruodžio 30 d., pavasarininkų sąjungos konferencijoje vienas balsai nusistatė kreipti ypatingo dėmesio į tautiškąjį sportą.

Ir mokslus einąs jaunimas įvertina fizinio lavinimos reikšmę Vilniaus vadavimo reikale. „Aušros“ gimnazijos 8 kl., atsakydama raštu į prof. M. Biržiškos temą: „Ar gali sportas padėti Vilnijai laimėti?“ vienu balsu teigiamai atsako. Štai žymesnių argu-

Žiemos sportas Aukštojoje Bavarijoje.

Būrinių rogių lenktynės su automobiliais.

Nesenai Prancūzijoje, ant ežero, įvyko buerio su automobiliu lenktynės. Automobilius maža ką telaimėjo. Berlyno bueriai čiuožia 60 klm. į valandą.

mentų eilė: 1. Tautai išsilaikyti reikia energijos, stiprios valios ir tautinės sąmonės. Sportas ir tautiški žaidimai žymiai čia padės, nes fizinio lavinimo padarinys — sveikas, save gerbiąs, pilnas energijos ir noro dirbti, stipria valia, optimistingas sportininkas daug gali nuveikti. 2. Vėliau ar anksčiau reikės mums stoti į kovą su lenkais. Kovą mes laimėsime, nes kovosime teisėtai tik būkime patvarūs ir tvirtos valios! Todel statydami sau pasiryžimą „Mes be Vilniaus nenurimsim!“, turime neužmiršti sporto. 3. Panaudokime sportą kaip diplomatinį būdą. Statykime sau tikslą įsiveržti į Europą, o iš ten į Vilnių. Kitaip sakant, stenkimės išgauti iš Europos valdovų simpatijos, užtarimo, žodžiu, kad per sportą mes galėtume ir pasaulyje kelti Vilniaus vadavimo klausimą. Tuo tikslu esą reikėtų, kad sportas klekvienam atveį jungtųsi su Vilniaus ideja. 4. Pagaliau atkertama ir sporto pesimistams: „Čia netenka kalbėti, kad sportas vienas mums atvaduotų Vilnių, nes jis to nepadarys. Tačiau jis vis tik yra viena tų galin-

gujų mūsų priemonių, kurios visos kartu suburtos virsta milžiniška jėga! Ši jėga ir turi mums sugrąžinti Vilnių!“ I. S.

Būsimieji mokytojai Simano Daukanto Mok. Seminarijoje „sporto ripką — Vilniui vaduoti“ šiaip įvertina:

1. „Vilnių mes atgausim tik tada, kai pakankamai sustiprinsim savo tautos savygarbos jausmą ir jos fizines pajėgas. Daugiausia čia gali padėti mums sportas, bet tik pagrįstas tautiškais motyvais. Mūsų sportinė ripka ateity ne tik neužleis vietos svetimiems žaidimams, bet ir pati pasklis po platųjį pasaulį, kaip anglų futbolas“. (A.B.)

2. „Norėdami prikelti Vytauto Didžio galybę, sugrąžinti Tėvynei Šventosios vardą, — pirmiausia turim nusikratyti mus žeminančiomis svetimybėmis, turime pamėgti ir susigyventi su savo tautos kalba, būdu, papročiais, žaidimais“. (A. P.).

3. „Jei norime, kad Vilnius vėl būtų mūsų sostinė, turime pirmiausia prikelti Vilniuje dainą ir žaidimus, kurie ten mūsų bro-

liams skelbs ir uždegs jų tautinį jausmą, drąsins kovoti už savo tėlės". (V. R.)

Mūsų jaunieji skautai taip pat protauja. Jų „Skautų Aide“ (1926 m. 1—2 Nr.) nurodoma, jog „Lietuviai skautai turi atgalvinti savy tvirtą prabočių dvasią ir skautišką ranką, jie turi užgrūdinti save kaip plieną, nes ant Gedimino pilies niūrūs debesys tebekaro ir trankosi perkūnais!“

Lietuvos sporto Lygos iniciatyva sušaukti 1926 m. kovo m. 1 d. amerikiečiai ir visuomenės veikėjai pripažino, kad sporto priemonėmis esą tikriausiai galima Lietuvos ir Amerikos lietuviškąją jaunuo-menę suartinti ir tautiškoje dvasioje auklėti. Iš tų sporto priemonių tinkamiausios yra Vilniaus ripka ir beisbolas, kurioms proteguoti ir buvo sudarytas komitetas iš Dr. Bagdono (Buv. Amerikos Vyčių pirmininko), J. Romano (Tarptautinio Banko valdytojo), Dr. Jurgelionio (Liet. Sp. Lygos pirmininko ir Kariuomenės fizinio lavinimo inspektoriaus) Vyr. Leit. Dariaus (LFLS pirko) ir Kar. Dineikos (LGSF pirko).

Visbauda.

Del tautinių žaidimų.

Skautų sporte tautiniai žaidimai visur ir visados turi stovėti pirmoj eilėj. Brangus tai turtas, deja, jis nyksta su naująja mada. Senuosius žaidimus kartais nuo karto vis daugiau nustelbia, svetimi mūsų tautai savo dvasia, šokiai. Skautams dera tuos žaidimus atgalvinti.

Žaidimai, tiek mūsų tautiniai, tiek visi kiti, bus gimę iš tam tikrų žmogaus dvasios linkimų. Pirmiausia, žaidimai, ypatingai reikalaujantieji daug judesių, tai jaunuolių (iki pusės amžiaus) pažymys. Dabartinės „komandos“ jau nėra grynas linkimas sportuoti: tas veržimasis į sportą yra per nelyg sucivilizuotas. Grįžkim prie priežasčių.

Jų ypač dvi ryškios: garbės troškimas ir jėgų perteklius. Kitos priežastys satilps šio dviejose.

Mūsų tautiniai žaidimai nepažįsta per didelio smarkavimo, kaip ir mūsų rami, lėto-ka tauta. Šokiai labai smarkaus tempo, arba žaidimai, kurie reikalauja didelio smarkumo: ar bėgiojime ar sumetimuose, yra mūsų skoliniai. Tikras lietuvis nesmarkauja gyvenime, nesmarkauja ir žaidimuose. Įnešdami tautinius žaidimus skautų gyveniman

privalome stropiai saugoti jose tautinę dvasią; neperdirbinėti juos ant moderniškųjų žaidimų kurpaliaus. Tokiu keliu eidami mes išlaikysime jose stilių ir jų „prigimtą“ tautinį savitumą.

Meskim akį, delko mūsų tautiniai žaidimai taip skautams rekomenduotini. O tai del — tempo, struktūros ir, dažnai, prijungiamos dainos. Žodžiu, žaidimų spalva mūsų psichologijai ir reikalui labai pritinkama.

Kalbėkime pavyzdžiais.

1. *Žąsis gaudyti**). Susikabina už pečių vienas kitam eilėn; vienas atskiras, — tai vilkas. Eilės pirmasis — žąsinas; eilėj stovintieji — žąsys. Vilkas stengias pagaut, žąsys saugosi, o žąsinas gina. Koks prastas, bet ir koks lavinamas žaidimas! Gaila, kad mums tokie „nusibodę“. Žąsinas gina žąsis nuo vilko (altruizmo pradai); bendras sumanymas ir šmaikštumas. Aišku, tinka jauniems skautams (12—15 m.).

2. *Karalius*. Pasodina vieną ant kėdelės (skautą ant kelmo ar raitą ant lazdos), antras ėmęs vandens „tepa aliejum“ ir šneka: „Garbinkim karalių, kad karų nekeltų“. Kiti turi nesijuokti. Įdomus, linksmas, o vis delto nejudrus žaidimas. Žaist galima visiems pritaikinti.

3. *Bruso*. Visi sugula kniupšti ir nežlūri; tuo tarpu vienas numeta pagalėlį. Sukilę turi jį rast, kaip „arklį avižose“, ar kitur. Metėjui už arklio nenuganymą skiriama bausmė. Tikėtų vilkiukams ir 12—15 skautams.

4. *Virasas*. Vienas su žiužiu stovi prieky; kiti viena ranka laiko savo priekinio skverną, antra lazda, kaip šautuvą ir daro visa, ką pirmasis. Tinka vilkiukams ir 12—16 m. skautams.

Visi minėti žaidimai jau rodo, kaip jie skautams tikėtų, — pataisant pritaikinant, ir į skautų gyvenimą daugiau įneštų tautinės, viliojančios, slaptingos spalvos, kurios kiti nori įvesti iš indijonų gyvenimo ir kitų.

Žaidimai.

(Tąsa)

„Joniuk, kur tu?“

Vaikai sustoja ratu. Du liekasi viduryje. Vienam iš jų užriša akis ir jis šaukia „Joniuk, kur tu?“ Kitas atsiliepia „čia!“ ir tyliai pereina į kitą vietą. Klausėjo rūpes-

*) Visi iš „Palangos Juzės“. M. Valančiaus.

nis nugirsti kur jis stovi ir galop sugauti. Sugavus Joniuką, į vidurį įeina kita pora.

Šuo ir Kiškis.

Žaidžiantieji išsirenka iš savo tarpo vieną — šunį, kuris šaukia kurio nors vardą, ir jį gauda. Prieš gaudant kiškis pasitraukia nuo šunies 3 žingsnius į šalį. Sugautasis lieka šuniu. Bevežant kiškį kitas žaidėjas perbėga kelią ir šuo jau jį gauda ir taip stis žaidimas tęsiasi tol, kol visi palista.

Gegutė ir Vanagas.

Sustoja poromis. Visi stovintieji dešiniam šone yra vanagėliai, o kairiam — gegutėlė. Taip stovėdami dainuoja:

Gegutėlė tupi, tupi,
Vanagėlis žiūri, žiūri.

Leiskie, leiskie motinėle,
pasigauti gegutėlę. (2 kartą)

Kai dainuoja „Leiskie, leiskie“... — pirmos poros vanagėlis griebia vytis savąją gegutėlę. Jei sugauna iki pasibaigia dainelė tai tie stoja galan. Jei nesugauna duoda fantą. Potam vėl pradeda iš pradžios, o gauda jau antros poros vanagėlis savo gegutėlę paskui trečios ir t.t. Pirm pradėdant vlens kitą gaudyti abu pabėgėja į priešingas puses.

Margas pasaulis.

Sporto kursai.

Š. m. kovo 29, 30 ir 31 d. Kaune L. G. S. F. rengiami instruktoriams sporto kursai. Jais vadovauja p. Karolis Dineika.

Programa skirstoma į teoretinę ir praktinę dalį. Be ko kita bus suteikiama žinių, kaip ruošti sporto šventės (spec. mankštos, paveikslai), pravedami žaidimai: ripka, beisbolas ir k. L. G. ir SF. leidžia ir skautams kursuose dalyvaut. Pageidaujama, kad Tuntų sporto vedėjai ir ypatingai draug-kai dalyvautų.

„Lapinių“ sportas.

Šiaulių Lapinai vasario 26 d. darė iškilą ant ledo. Be paprasto čiaučymo atlikta estafetė: lenktynės ir k.

Vasario 16 d. tie patys darė į užmiestį pėdsakų sekimą. „Kelionė buvo labai įspūdinga ir maloni. Sugrįžę į namus buvom gerai įkaite, bet gerame ūpe,“ — rašo „Šiaulių Skaute“ 2 Nr. 1926 m.

Sporto olimpijada.

L. G. ir S. F. ruošia Kaune 1926 m. tradicinę Sporto Olimpijadą.

Kviečiame į bendradarbius.

Kaip visados, taip ir šiomet pavasario aušra palengvėle atkeliauja. Negali būti kitaip, kaip kad — skautai, gal kiek šaltą žiemelę kailiuose snūduriavę, šukaudami bėgs į gamtos glėbį. Reikta turėt tikros vilties, kad šiomet, atatinkamai mūsų padidėjusioms jėgoms, pavasaris išauš skautesnis!

Geras tas pavasaris! Bet — daug gerų daiktų, nematant jais naudotis, blogam apverčiama. Kad jūs, skautai, mūsų nepamirštumėt, o mes jūsų, yra siūloma štai kas: užmegzkime artesnius ryšius.

Labai naudinga bus per „Skatų Aidą“ pasidalint savo mintimis, patyrimais. Užtat tada mes galėtumėm greičiau pasiekt aukštai drausmingos ir tikrai skautiškos bendradarbiavimo dvasios ir noro. Todel visi reikalau, kuriuos pagimdys pavasaris ir visi darbai tegu nelieka kitiems nežinomi. Parodykime, kad skautams ir sunkėlesnės veikimo sąlygos, tai niekai! Nepamirškime, kad pavasarį gi turėsime lauke varyt skautiškus darbus. Bus liaukiama visų pagalbos: kas padaryta skautiško kūno naudai (kelionės, plaukiojimai, rungtynės...), kas reiktų padaryt, kaip geriausia būtų tą ar aną atlikt. (Raštus siųsti Redakcijos adresu:).

II.

Ne su saule gyvensime. Šiandie mūsų širdis virpa trokšdamos skautybei dirbt, ryt, poryt — gal kitas gyvenimo idealas mus vedžios. Kad nepamirštų tie, kurie už mūsų eis, kaip mes skautybę supratome, kad jiems nereiktų manyt, jog jie pirmąsias vagas dar verčią, pasistenkime palikt savo darbų atavaizdus: jie galės pasinaudoti, mums bus labai malonus atsiminimas.

Tuo tikslu „Sporto ir Lav. Skyrius.“ (prie Vyr. Štabo) sumanė sudaryt sporto albumą. Jame turėtų būti visokios fotografijos susėjusios su sporto žaidimais, fiziniais darbais ir t.t. ir t.t. Bus dėkojama ir už kitokias.

Tuo būdu būtų aiškiau matoma, ką mes turime, ir ko stingame. Ir, — svarbiausia, — mes įvykdytumėm arčiau skautų broliškumo mintį. Juk visa tai yra tarpusavio pagalba. Juk visada žiūrint į kito gerus darbus ir pačiam norisi tą pat padaryt. Tarpusavio pagalbos mintis skautams turi būt šventa. Todel ir savo darbus parodydami, mes kitiems padedame.

(Siųsti adresu: Skautln. Ign. Tomašauskui, Kaunas, Univers.).

Skautų leidiniai.

„Roveris“ Panevėžio neperiodinis „rov.“ laikraštis. 1 Nr. 1925 m. gruodžio mėn. I metal, 28 puslap. Numerio formato; šapirografuotas. Redaguoja J. Merkis.

Išorine savo išvaizda laikraštėlis daro gero įspūdžio. Viršelis atliktas rūpestingai. Tik paties laikraštėlio vardas „Roveris“ yra nepakenčiamas. Gaila, kad naujos idėjos skelbėjai dar iki šiol nesirūpino tinkamai save pavadinti. „Roverio“ vardas mums visai netinka; jis reikia pakeisti lietuvišku, juo labiau, kad ir jo vertimas (valkata) mūsų gyvenimo sąlygoms nepritaikomas. Tai tiek apie tai.

Turinys taip pat gero įspūdžio nedaro. Visame kame pilna abstrakčių minčių; konkretaus labai maža. Iškelta mintis paprastai kartojasi kelius kartus, vietomis suskaityti sunku—privalai apleisti. Žodžiu, laikraštis savo verdo neatstoja.

Negalima taip pat daugelyje vietų sutikti nuomonėmis. Pav: sakoma — „Skiltininkas negali būti roveriu, nes girdi, roverio darbas atitrauks nuo pareigų“. Taip rašant reikia turėti galvoj, jog kiekvieno paūgėjusio skauto noras — būti „roveriu“. Sulaukęs progos jis įstos į jų eiles. Klausimas. Kas liks skiltininku?.. Jauni, neprityrę skautai, be gero vado tą pačią dieną išsisklaidys.

Toliau: „Ar gali tapti „roveriu“ jaunuolis nebuvęs skautu? Atsakyti sunku“. — Atvirksčiai, sakyčiau, visai nesunku. Kiekvienas suaugęs jaunuolis turi tapti juo. Tegul jis turės labai mažą skautišką žinių, praktikos, bet jis turės prieš save įstatus ir juos, kiek galėdamas, vygdys gyvenime. Siųsti paugusius jaunuolius į skautų skiltis — bergždžias ir netikęs darbas. Visai nesuprantamas man posakis: „Nerangumas ir linkimas prie žaidimų trukdo darbu ir tarnybai, ir... Nesiduokit apgavimui...“ Ką tai reiškia?

Panašių vietų daug.

E-mėj reikia vistik pasakyti: — tas neklysta, kas nedirba. Nusiminti nėra ko; tik naujas darbas reikia atydziau kontroliuoti.

Įdomus ir vietoj feljetonėlis „Kad laiko turėčiau“. Manau, kad panašūs, tam feljetonai, paveikslai, trumpi praktiški patarimai bei skilčių darbo eigos aprašymai gali pajvairinti laikraštėlį ir jo turinį.

„Veikime taip, kad kiekvienas žingsnis būtų apdalyvotas, naudingas ir įdomus!“ — (Mano pabr. „Išv. kelionėn p. laimės“ 7 pusl.)

19

„Roveringas“ Mariampolė 1926 m. II. 21 d. Surėdė ir išleido Kazys ir Leonas. 2 pus.

Tai šapirografuota proklamacija, kurlai sunku rasti sienoje vertas pakabinti. Atspausdinta labai blogai. Rašyta, lyg vištos koja Nemažesnio susidomėjimo vertas lapelio vardas.

„Roveringas!“ — kaip „puikiai“ skamba. „Versta“ iš anglų visoj pilnumoj, net ir su „ingas“. Užtenkama!, rodos, visas teises pasisavino sau Panevėžio „roveriai“, net vardą ėmė rašyti be kabučių, o čia — ką ir bekalbėt.

Turiniu stipresnis. Be didelių įžangų išvardinti klausimai, kurie liečia naują sistemą. Trumputė įžanga, II dalių programa ir mintys apie „reveringą“ — visa leidinėlio talpa.

Kitu kartu, manau, Mariampolės skautai, pasistengs išleisti kiek didesnę ir gražesnę leidinėlių.

Šiuo sykiu dar norėčiau kviest vadnamuosius „roverius ir roveringus“ kursų laike susieit ir visiems aptart tinkamą sau vardą ir tiksliau apibrėžt *lietuvių* — jaunuolio — skauto uždavinius.

„Šiaulių Skautas“. 2 Nr. 1926 vasario. 16 pusl. Šapirografuotas. Redaguoja Vyr. Skilt. A. Lapinskas.

Trys ir pusė puslapių užima Tuntininko įsakymai. (Perplačiai!) Įsakymuose skaučių vardai švelninami, pav. Ancė, Antosė, Valė ir kt. (Tenka abejoti dėl redaktoriaus nekalturno!) Visai be reikalo ministeriški adjuntanto pasirašymai po įsakymų.

Turiniu laikraštis neįdomus. Skautams nuobodus skaityti.

Gallima išleisti geresnį.

Skaut. Ig. Tamašauskas.

Pranešimai.

Turintieji reikalų su Kedainių Tuntu raštus ir laiškus prašau siųsti šiuo adresu.

Vyr. Skt. J. Kuprionis.

Dotnuva

Žemės Ūkio Akademijs.

L. S. A.

Vyr. Sk-tų Štabo Ūkio Skyrius praneša visiems skautams, kad išrašinėjimas iš užslenių uniformos ir pardavinėjimas skautų ženklelių laikinai sustabdomas, kol uniformos komisija išdirbs naują uniformą.

Ūkio Skyriaus vedėjas.

Ar žinot savo pareigas platinant

„Skautų Aida“?

SKAUTE! Pamatęs „Skautų Aidą“ nusipirk ir pinigus kuogreičiausiai skiltininkui sumokėk. Pranešk kitiems, kad yra jau išėjęs naujas ir įdomus „Skautų Aido“ N. Platingink jį visur: mokykloj, knygynuose ir pažįstamų tarpe.

SKILTININKE! Gavęs iš savo skilties skautų pinigus kuogreičiausiai įteik juos dr-kui. Kuris iš jūsų greitesnis, to ir skiltis tvarkingesnė!

DRAUGININKE! Sugriebęs pinigus siųsk „Skautų Aidui“ — Laisvės Al. 26., Kaunas. Jeigu jūs visi gerai ir greitai atliksite savo pareigas „Skautų Aidas“ niekuomet neužmirš laiku atlankyti savo draugus.